

POSTAL SONORA DE L'EUROPA DE 1714

Trio barroc del cafè

EL TRIO BARROC DEL CAFÈ

Arran de les interpretacions per diferents indrets de Catalunya de la "Cantata del cafè" de Johann Sebastian Bach en una producció impulsada conjuntament el novembre de 2006 per la "Setmana de Música Antiga" de Mataró, el "Festival Tiana Antica" de Tiana i el "Cicle de Música Antiga de Sant Martí Vell", va sorgir el present Trio barroc que pren el nom d'aquella popular partitura que Bach havia escrit el 1734 pel seu "Collegium Musicum" a Leipzig.

Així doncs, reprenent l'esperit dels conjunts de cambra de les primeres dècades del s. XVIII i els criteris interpretatius propis de la música del moment, el Trio Barroc del Cafè ens proposa un concert amb una selecció d'obres d'autors europeus com F. Couperin, A. Vivaldi, F. Bonporti, B. Marcello i M. de la Barre, compostes i publicades entorn del 1714.

POSTAL SONORA DE L'EUROPA DEL 1714

Mentre la península ibèrica dividida es debatia militarment per la supremacia monàrquica entre Borbons i Habsburgs, la resta d'Europa s'ho mirava des d'una calma tensa, sovint estratègica, però que no va interrompre el desenvolupament creatiu dels compositors de la resta de països. Eren temps de canvis en que, mentre el Tractat d'Utrecht (1713) marcava l'inici oficial de la fi d'hostilitats, la música barroca arribava a la seva plenitud consolidant una nova estètica del virtuosisme que construïa els seus clars-obscurs sons deixant cada cop més enrere les textures de contrapunt i l'anomenat "jeu d'harmonie" per donar pas a un renovat sentit melòdic o "jeu de melodie" cada cop més en sintonia amb els postulats racionalistes que marcarien el tarannà de l'Europa de les llums.

Testimoni d'això el trobem en aquesta selecció d'obres cambrístiques que us proposem, publicades a diferents indrets d'Europa durant la dècada de 1710. Més enllà de la diversitat estilística, les uneix l'expressió d'una paleta afectiva plena de contrastos i amarada per un llenguatge genuïnament virtuós que fa dialogar en terme d'igualtat la flauta i el baix continu. Música d'un temps de crisi que per moments ens pot semblar inusualment propera.

PROGRAMA

1. Folias de “Ramillete oloroso de suabes flores de Música (1709)
(Antonio Martín y Coll 1600-1740)
2. Suite “L’Inconnuë” en Sol opus 2 n. 9 pour la flute a bec et la basse continue (1710)
(Michel de la Barre 1675-1745)
Sonate: Ouverture (Lentement-Vivement-Lentement) - Chaconne
3. Sonata en Fa Major Opus 1 n. 4 (1706)
Johann Christoph Pepusch (1667-1762)
Adagio-Allegro-Adagio-Giga (Allegro)
4. Symphonie i ària de la 5eme. Cantata “Sur la prise de Lerida” per a flauta de bec i baix continu (1707, publicada 1719)
(Jean Baptiste Stuck “Batistin” 1680-1755)
5. Sonata per a violoncel i baix continu n. 4 en re menor (publicada 1735)
(Antonio Caldara 1678-1741)
Allegro-Largo-Allegro assai
6. Suite du sixième orde, del primer volum de Pièces de clavecin (1713)
(François Couperin 1668-1733)
Les Langueurs Tendres, La Bersan i Les Baricades Mistérieuses
7. Sonata en re menor opus 2 n. 2 (1712)
(Benedetto Marcello 1686-1739)
Adagio-Allegro-Largo-Allegro
8. Danza de las hachas del “Ramillete oloroso de suabes flores de Música (1709)
(Antonio Martín y Coll 1600-1740)

Trio barroc del cafè

Joan Vives, flauta de bec
Mireia Ruiz Puig, clavecí
Daniel Regincós, violoncel barroc